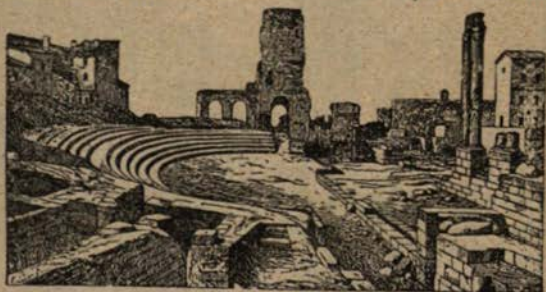

свадитѣ и боеветѣ. Станало нѣщо чудно. Атински немирници събрали една дружина, нападнали близкия градъ Оропѣ и му задигнали всички пари, дре-хи, сѣдове и скжпоценности. Таково нѣщо направили спартанцитѣ съ други градове. Пострадалитѣ се оплакали въ Римѣ. Тогава сенатътъ изпратилъ консулъ *Мумий*, който стигналъ въ Коринтъ, но не постжпилъ като консула *Фламиний*, ами наопаки: заповѣдалъ на тржбитѣ да свирятъ за нападение. Войницитѣ се спуснали, влѣзли въ града, запалили

Съборенъ грѣцки градъ

сградитѣ, съборили статуитѣ, разграбили паритѣ картинитѣ, сѣдоветѣ, платоветѣ, украшения, избили много народъ и съвсемъ разорили града. По сжщия начинъ били ограбени Спарта, Атина, Тива и всички по-богати градове. Гърцитѣ се разбѣгали и прѣснали по островитѣ, въ Мала Азия и чакъ въ Египетъ. 150,000 души били откарани въ Римъ и тамъ раздадени като роби, да изпълняватъ разни работи и служби, а ученитѣ да учатъ римскитѣ деца безплатно.

Всичкото богатство, статуитѣ, паметницитѣ, скжпитѣ грѣнчарски издѣлия и златнитѣ сѣдове били натоварени на параходи и откарани въ Римъ.

Така Гърция била съсипана въ 146 г. преди Рождество Христово. Римлянитѣ управлявали оцѣлѣлитѣ гърци съ сѣкира и сопа.